

Sewerynów

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Północne

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1850

Opis

Sewerynów - bazar założony w 1846 roku przez hrabiego Seweryna Uruskiego na parterze przebudowanego pałacu.

Ciekawostki

Ulica powstała w połowie XVIII w. jako jedna z jurydyki Aleksandria, kończąc się ślepo przy Oboźnej. Włości te należały do hrabiego Seweryna Uruskiego, który prowadził tu targowisko. Stała tu również budowla z arkadami zwana Domem Gościnnym na Sewerynowie, projektu Lanciego. Mieściły się tu również hale targowe, w których najpopularniejszym towarem było głównie obuwie męskie, ale także inne części garderoby. Był to bazar nieco bardziej elegancki niż Kercelak. W 1847 przebito ulicę na Oboźną. Od 1850 nosi dzisiejszą nazwę. Po I wojnie światowej ulicę uregulowano i postawiono budynki; wg prezydenta Starzyńskiego miała tu powstać reprezentacyjna aleja Na Skarpie.

Stan obecny:

~ Dom Gościnny na Sewerynowie. Powstał w 1846 wg proj. Lanciego z przeznaczeniem na halę targową hr. Seweryna Uruskiego. W latach 20 XX w. mieściła się tu szkoła realna, a budynek rozebrano w 1935 pod nowe budynki mieszkalne.

Wszystkie kamienice wzdłuż ulicy pochodzą z lat 30 XX wieku.

Nr 2: Hotel Helvetia. Wraz z ul. Kopernika 36\40 i pl. Osterwy zajmował tu miejsce olbrzymi gmach hotelu, zbudowany w 1923-8 wg planów Antoniego Jawornickiego. Miał to być najwytworniejszy hotel Warszawy wraz z 170 luksusowymi pokojami, ale inwestor zbankrutował przed ukończeniem budowy. Nad budynkiem wznosiła się 11-piętrowa wieża, budynek był o piętro wyższy, a wzdłuż przyziemia ciągnęły się arkady. Budynek przejął Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych i zajmował część pomieszczeń, resztę wynajmując Prokuratorii Generalnej. W 1939 budynek zajęli

Niemcy i go przerobili: odjęli piętro i zmienili fasadę. Dalszą przebudowę przerwało Powstanie Warszawskie. Po wojnie mieściła się tu siedziba związków zawodowych, CRZZ, a obecnie OPZZ..

Nr 4: Kamienica. Powstała w 1930-9 wg proj. Ludwika Paradistala. Mieszkał w niej Zbigniew Czeczot-Gawrak (1911-2009) - filmoznawca, publicysta, dyplomata. Przed wojną pracował w konsulacie RP w Strasburgu, podczas okupacji hitlerowskiej w szeregach AK, podczas Powstania Warszawskiego w Zgrupowaniu III "Konrad" szturmował Most Średnicowy. W pierwszym latach powojennych był attaché; Poselstwa Polskiego w Kairze. Później związał się z Instytutem Sztuki PAN, był autorem książek, rozpraw i kompendiów źródłowych dotyczących światowej myśli filmowej (m.in. "Filmowa prezentacja sztuki: architektura, malarstwo, rzeźba, grafika, sztuka ludowa, rzemiosło artystyczne", "Autentyzm i romantyka w kronice filmowej") oraz tomu "Ze wspomnień dyplomatycznych, żołnierskich i innych".

Nr 6: w tym domu mieszkał profesor Mieczysław Brahmer (1899-1984) - romanista, znawca literatury włoskiej i francuskiej, historyk teatru, wieloletni kierownik Katedry Filologii Romańskiej Uniwersytetu Warszawskiego, autor kilkudziesięciu publikacji naukowych.

~ Nr 14: Zakład św. Józefa. Założony przez Marię z Uruskich Włodzimierzową Czetwertyńską. Mieściła się tu również szkoła dla pomocnic domowych i pracownic internatów. Dawano smaczne i tanie obiady, gdzie jadała przede wszystkim kadra nauczycielska.

Data nadania nazwy: rok 1850
